

Ο Φθιώτιδος Συμεών τίμησε τον Καθηγητή Γρηγόριο Στάθη

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Σε κλίμα μυσταγωγίας και κατάνυξης τελέσθηκε χθες, ενόψει της μεγάλης Εορτής των Χριστουγέννων, η Ασματική Ακολουθία της Τριθέκτης του Βυζαντινού Ασματικού Τυπικού και το Κοντάκιο των Χριστουγέννων, στον Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας σε απευθείας μετάδοση από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και με την παρουσία υψηλών εκπροσώπων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος και του Δήμου Λαμίων.

Στην Ακολουθία της Τριθέκτης χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών, ενώ τους ύμνους απέδωσαν με αρτιότητα και

μεγαλοπρέπεια πολυμελείς Βυζαντινοί Χοροί, του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή και Πρωτοψάλτη του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ και της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος «Ο Όσιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω» υπό τον Πρωτοψάλτη κ. Δημήτριο Μανούση, τη συμμετοχή του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Ηλία Καπέλα και πατέρων εκ της Ιεράς Μητροπόλεως, καθηγητών της Σχολής.

Στην Ιερά Ακολουθία παραβρέθηκε και ο Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γρηγόριος Στάθης, ο οποίος και μελοποίησε την εν λόγω αρχαιοπρεπή Ιερά Ακολουθία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας.

Ομιλία του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών κατά την εκκλησιαστική τάξη απήγγειλε ενώπιον της Ιεράς Εικόνας της Γεννήσεως του Χριστού τους Οίκους εκ του Κοντακίου, ποίημα του Αγίου Ρωμανού του Μελωδού, ενώ στον λόγο του, μεταξύ των άλλων, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Αισθάνομαι την ανάγκη να υποκλιθώ ενώπιον της προσωπικότητός του εμβληματικού διδασκάλου κ. Γρηγορίου Στάθη και να τον ευχαριστήσω για όσα χάρισε στην Αγία μας Εκκλησία, ιδιαιτέρως δε και γι' αυτό το αποψινό ποίημα, το

οποίο είναι μυσταγωγία στην αυθεντική παράδοση της Εκκλησίας μας, το οποίο είναι μία πνευματική αναφορά στις ρίζες μας, στη βάση μας, στα θεμέλιά μας, τα οποία δεν είναι πεδία ενός άγονου ιστορισμού, ούτε ενός νοσηρού ναρκισσισμού, αλλά αποτελούν τη βάση για να στερεωνόμαστε προς το μέλλον, στην πορεία μας προς το μέλλον.

Η βυζαντινή και εκκλησιαστική μας μουσική και ορθώς ονομάζεται και βυζαντινή, παρά το ότι δεν είναι μόνο βυζαντινής περιόδου, αλλά ακριβώς σε απάντηση όλων αυτών που ανιστόρητα και άκριτα νομίζουν, ότι μέσα στο διάβα της ιστορίας, συνέβη μία «διακοπή ρεύματος», ότι μετά από την κλασική αρχαιότητα έπρεπε να έρθει μετά από αιώνες η νεοκλασική εποχή, για να ξανανοίξει το φως και ενδιάμεσα υπήρξαν κάποιοι αιώνες, που τάχατες δεν υπήρχε πολιτισμός, δεν υπήρχε γλώσσα, δεν υπήρχε παράδοση, δεν υπήρχε αρχιτεκτονική, δεν υπήρχε τέχνη, δεν υπήρχε φιλολογία, δεν υπήρχε η ιστορία, αγνοώντας ηθελημένα δυστυχώς, ότι αν δεν υπήρχε αυτή η περίοδος η βυζαντινή, αν δεν υπήρχε η μοναστική παράδοση και υπευθυνότητα, δεν θα είχαμε σήμερα διασωσμένα χειρόγραφα αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, κλασικών φιλοσόφων, δεν θα είχαμε βιβλιοθήκες, δεν θα είχαμε τη δυνατότητα να ψηφιοποιούμε σήμερα έναν απίστευτο πλούτο, ο οποίος είναι προσβάσιμος διαμέσου της ψηφιακής τεχνολογίας σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου, δεν θα είχαμε σήμερα γλώσσα, δεν θα είχαμε παράδοση, αλλά τολμώ να πω δεν θα είχαμε ούτε και λαϊκή μουσική, ούτε παραδοσιακή μουσική, ούτε έντεχνο τραγούδι, ούτε ψυχαγωγία, ούτε διασκέδαση, ίσως να είχαμε επιστρέψει στη γλώσσα των κραυγών, στη μουσική

των κραυγών, στη μουσική αυτή, η οποία εκβαρβαρώνει τον άνθρωπο και δεν τον αναβιβάζει και αυτό το οφείλουμε σε ανθρώπους που μέσα στο διάβα του χρόνου, από μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας, όπως ο πρόσφατα εορτασθείς Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός και τόσοι άλλοι, ανάμεσα στους οποίους και ο προκάτοχός μου, Γερμανός ο Μελωδός Μητροπολίτης Νέων Πατρών, οι οποίοι ακόμα και μέσα στα χωράφια και μέσα στην διακονία της γης και της άλογης κτίσης, όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, λάτρευαν τα μεγαλεία του Θεού και εξέφραζαν την αγάπη τους προς το Θεό και την αγάπη τους προς τον άνθρωπο πατώντας πάνω στη γραμμή, την οποίαν χάραξαν Πατέρες, η οποία είναι μία δημιουργική γραμμή, η οποία προχωρά και βαδίζει μέσα στο χρόνο ακούοντας την εποχή της, συνομιλώντας με την εποχή της, προχωρώντας μπροστά αλλά διατηρώντας ανόθευτο τον χαρακτήρα της αλήθειας, της ακρίβειας και της πίστης.

Αισθανόμεθα την ανάγκη, με αφορμή το υπέροχο αυτό λειτουργικό δώρο που μας προσφέρατε, σήμερα ταπεινά, ως μαθητές σας, ως παιδιά σας, ως υιοί σας, να σας απονεύσουμε μία ταπεινή διάκριση της Μητροπόλεως μας, το παράσημο του προκατόχου μου Μητροπολίτου Νέων Πατρών Γερμανού του Μελωδού μετά σχετικού πιττακίου, όχι γιατί το έχετε ανάγκη εσείς, αλλά γιατί το έχουμε ανάγκη εμείς, το έχουν ανάγκη οι μικροί μαθητές, το έχουν ανάγκη κυρίως οι νεοσσοί μαθητές».

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών απένειμε στον κ. Γρηγόριο Στάθη το Μετάλλιο του Γερμανού του Μελωδού» μετά σχετικού πιττακίου τιμής εκ της

τοπικής Εκκλησίας.

Ο ελλογιμώτατος Καθηγητής κ. **Γρηγόριος Στάθης**, εξέφρασε με συγκίνηση την χαρά του και κατέθεσε την ευγνωμοσύνη του προς τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών, διότι αφενός μεν για πρώτη φορά τελέσθηκε η εν λόγω Ιερά Ακολουθία στην Μητρόπολη Φθιώτιδος, αφετέρου δε θεώρησε ιδιαίτερη ευλογημένη την χρονική στιγμή αυτής της τιμής της τοπικής Εκκλησίας προς το πρόσωπό του, καθώς συμπληρώνονται 55 ολόκληρα χρόνια διακονίας στην ακαδημαϊκή κοινότητα και στην πανεπιστημιακή έρευνα της Μουσικολογίας και κατέθεσε ότι στην αρχή της διακονίας του ασχολήθηκε με την έρευνα και μελοποίηση του Ιδιομέλου «Τον Ήλιον Κρύψαντα», ποίημα του Γερμανού του Μελωδού, και 55 χρόνια μετά και πάλι έρχεται ο Γερμανός ο Μελωδός να επισφραγίσει με το μετάλλιο αυτό την διακονία του.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου